

تغییر مدیرعامل
تأمین اجتماعی؛
بازنشستگان دیگر
وعده نمی‌خواهندعلامینایی
کارشناس حقوق

تغییر آقای مصطفی سالاری از مدیریت سازمان تأمین اجتماعی را نباید صرفاً یک جابه‌جایی مدیریتی دانست. این تغییر باید فرصتی باشد برای بررسی صریح کارنامه مدیریتی سازمان و پاسخ به مطالبات میلیون‌ها بیمه‌شده و بازنشسته. من به‌عنوان کسی که سال‌ها مسائل جامعه بازنشستگان را از نزدیک دنبال کرده‌ام، معتقدم یکی از مشکلات دوره مدیریت گذشته، فقدان یک برنامه جامع برای استفاده صحیح و اقتصادی از ظرفیت‌ها و دارایی‌های سازمان بود. تأمین اجتماعی مجموعه‌ای عظیم از اموال، شرکت‌ها، سرمایه‌ها و ظرفیت‌های اقتصادی در اختیار دارد. انتظار می‌رفت مدیریت سازمان با هماهنگی جدی‌تر با مدیران اقتصادی و مجموعه‌های سرمایه‌گذاری، برای افزایش درآمدهای پایدار، حفظ ارزش دارایی‌ها و کاهش فشار بر منابع سازمان برنامه‌ای روشن ارائه کند. به باور من، در این زمینه کارنامه مدیریت گذشته قابل دفاع نبود و از ظرفیت‌های اقتصادی سازمان برای ایجاد درآمد پایدار، آن‌گونه که انتظار می‌رفت، استفاده نشد.

سازمانی با چنین حجم عظیمی از دارایی نباید برای پرداخت حقوق بازنشستگان دائماً چشم به منابع دولت یا استقراض داشته باشد.

مسئله دیگر، حقوق و معیشت بازنشستگان است. ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی، مبنای مهمی برای افزایش مستمری‌ها متناسب با هزینه‌های زندگی است. اجرای دقیق این ماده نباید به یک تصمیم سلیقه‌ای یا وعده سالانه تبدیل شود. بازنشسته سال‌ها حق بیمه پرداخت کرده و امروز انتظار دارد قانون درباره او اجرا شود.

در کنار آن، متناسب‌سازی حقوق نیز باید به‌صورت دقیق و کامل اجرا شود؛ نه اینکه بازنشسته هر سال مجبور باشد برای احقاق حق قانونی خود مطالبه‌گری کند.

اما معیشت تنها مشکل بازنشسته نیست.

درمان؛ حق قانونی، نه امتیاز
ماده ۵۴ قانون تأمین اجتماعی، تعهدات درمانی سازمان را مشخص کرده است. با این حال، هزینه‌های درمان، دارو و مشکلات دسترسی به خدمات مناسب، فشار سنگینی بر بازنشستگان وارد کرده است.

اگر سازمان نتواند درمان مناسب و شایسته‌ای برای بیمه‌شده و بازنشسته فراهم کند، فلسفه وجودی تأمین اجتماعی زیر سؤال می‌رود.

در کنار درمان مستقیم سازمان، بیمه تکمیلی نیز نیازمند بازنگری جدی است. بازنشسته نباید برای استفاده از خدمات درمانی مناسب، هم حق بیمه اصلی پرداخت کند، هم سهم بیمه تکمیلی بدهد و در نهایت باز هم با پرداخت‌های سنگین از جیب مواجه شود.

قراردادهای بیمه تکمیلی باید شفاف، اقتصادی، قابل نظارت و متناسب با نیاز واقعی بازنشستگان باشد و کانون‌های بازنشستگی نیز باید در تصمیم‌گیری و نظارت بر آن نقش مؤثر داشته باشند.

مدیر جدید؛ فرصت یا تکرار گذشته؟

اکنون که مدیریت تغییر کرده است، انتظار ما این نیست که فقط یک نام جای نام دیگری قرار گیرد. مدیر جدید باید برای درآمدزایی و بهره‌وری دارایی‌های سازمان، سرمایه‌گذاری صحیح، اجرای ماده ۹۶، تکمیل متناسب‌سازی، اجرای تعهدات ماده ۵۴، اصلاح بیمه تکمیلی و بهبود وضعیت درمان برنامه عملی و زمان‌بندی‌شده ارائه کند.

تأمین اجتماعی ملک دولت نیست؛ منابع آن حاصل سال‌ها پرداخت حق بیمه کارگران و بیمه‌شدگان است.

مدیرعامل این سازمان باید امانتدار این منابع باشد و در برابر صاحبان واقعی سازمان، یعنی بیمه‌شدگان و بازنشستگان، پاسخ‌گو بماند.

سخن آخر

من معتقدم تغییر مدیرعامل زمانی ارزشمند است که تغییر در روش مدیریت را به دنبال داشته باشد. بازنشسته امروز دیگر وعده نمی‌خواهد؛ اجرای قانون می‌خواهد.

درمان شایسته می‌خواهد.

بیمه تکمیلی کارآمد می‌خواهد.

افزایش مستمری بر اساس قانون می‌خواهد.

متناسب‌سازی کامل می‌خواهد.

و مهم‌تر از همه، مدیری می‌خواهد که از ظرفیت عظیم دارایی‌ها و سرمایه‌های سازمان برای ایجاد درآمد پایدار استفاده کند، نه اینکه بار مشکلات مالی را به دوش بازنشسته منتقل کند.

اکنون باید دید مدیریت جدید آیا می‌تواند این مسیر را اصلاح کند یا خیر.

تغییر مدیرعامل، پایان کار نیست؛ آغاز پاسخ‌گویی است.

شهناز صفایی
editor@smtnews.ir

زمان تأمین
مالی به

اندازه میزان
تسهیلات
اهمیت برای
صنعت دارد

سیاست‌گذاری
واردات باید

هم امکان
تأمین نیازهای

تولید را حفظ
کند و هم از

تولیدکننده
داخلی در برابر

واردات با

شرایط نابرابر
حمایت کند

باکاهش

موجودی

مواد اولیه
در واحدهای

تولیدی، حتی در

صورت بازگشت

شرایط کشور به

ثبات، جبران این

کمبود به سرعت

امکان‌پذیر
نیست

نفس صنعت نساجی به شماره افتاد

از برق گران تا واردات بی‌ضابطه

رئیس هیات رئیسه انجمن صنایع نساجی ایران افزود: برخی روش‌های جدید تأمین برق از نظر اقتصادی برای واحدهای تولیدی توجیه ندارد، زیرا افزایش هزینه تولید برق می‌تواند نرخ تمام‌شده

محصول را بالا ببرد و در نهایت توان رقابت کالاهای ایرانی را کاهش دهد.

صادرات در مسیری پر از محدودیت

دستمالچیان با اشاره به مشکلات صادرات گفت: در شرایطی که کشور با محدودیت منابع ارزی مواجه است، باید مسیر صادرات تسهیل شود، اما مقررات و محدودیت‌های متعدد، فعالیت صادرکنندگان را دشوار کرده است. تحریم و مشکلات نقل‌وانتقال ارز از یک سو و ناهماهنگی میان دستگاه‌های متولی از سوی دیگر، تولیدکننده و صادرکننده را با چالش مواجه کرده است.

وی ادامه داد: محدودیت‌های مرتبط با تعهدات ارزی می‌تواند انگیزه صادرات را کاهش دهد و موجب از دست رفتن بازارهای بین‌المللی شود. در شرایطی که تولیدکننده برای حفظ بازار خارجی تلاش می‌کند، سیاست‌های داخلی نباید توان رقابت او را کاهش دهد. دستمالچیان در پایان اظهار کرد: مشکلات صنعت نساجی به صورت زنجیره‌ای به یکدیگر مرتبط هستند و از تأمین انرژی و سواولیه تا تأمین مالی، مقررات ارزی و صادرات را در برمی‌گیرند. بنابراین نمی‌توان هر یک از این مسائل را جداگانه بررسی کرد و انتظار داشت تولیدکننده بتواند در چنین شرایطی به فعالیت خود ادامه دهد. حفظ تولید و اشتغال نیازمند سیاست‌گذاری هماهنگ، واقع‌بینانه و متناسب با شرایط واقعی واحدهای تولیدی است.

رقابت با آن را ندارد. وی با اشاره به کالاهای استوک گفت: بخشی از پوشاک و پارچه‌های وارداتی، کالاهای استوک هستند که ممکن است از مد خارج شده یا با کیفیت پایین‌تر تولید شده باشند و به دلیل نرخ بسیار پایین، بازار مقصد جدیدی پیدا نکنند. امامی‌رئوف ادامه داد: در مواردی نرخ برخی پارچه‌های پنبه‌ای وارداتی حتی از نرخ پنبه خام پایین‌تر بوده است؛ بنابراین تولید داخلی چنین محصولی با این نرخ امکان‌پذیر نیست.

ضرورت اصلاح ردیف‌های تعرفه‌ای

وی با اشاره به ظرفیت بالای کشور در تولید پلی‌استر، لیاف و نخ‌های فیلامنتی گفت: بخش قابل‌توجهی از نیاز صنعت نساجی قابلیت تأمین داخلی دارد. از این‌رو باید ردیف‌های تعرفه‌ای تفکیک شوند تا کالاهایی که امکان تولید آنها در داخل وجود ندارد با تعرفه مناسب وارد شوند و برای محصولاتی که امکان تولید داخلی دارند، سیاست تجاری متناسب با ظرفیت تولید کشور اعمال شود.

امامی‌رئوف در پایان تأکید کرد: سیاست‌گذاری واردات باید هم امکان تأمین نیازهای تولید را حفظ کند و هم از تولیدکننده داخلی در برابر واردات با شرایط نابرابر حمایت کند.

تشدید کرده است. ظرفیت موجود از این مسیرها پاسخگوی حجم موردنیاز صنعت نساجی، به‌ویژه در حوزه پلی‌استر، نیست. **هشدار درباره بحران زنجیره تولید**
وی با اشاره به همزمانی کمبود مواد اولیه با رکود اقتصادی تأکید کرد: صنعت نساجی از یک سو با کاهش تقاضا و رکود مواجه است و از سوی دیگر، کمبود مواد اولیه می‌تواند فعالیت واحدها را محدود کند. زنجیره نساجی به صورت پیوسته عمل می‌کند و توقف یا کمبود مواد اولیه در یک حلقه، به سرعت به حلقه‌های بعدی منتقل می‌شود. کاظمی در پایان هشدار داد: با کاهش موجودی مواد اولیه در واحدهای تولیدی، حتی در صورت بازگشت شرایط کشور به ثبات، جبران این کمبود به سرعت امکان‌پذیر نیست. بنابراین باید برای تأمین مواد اولیه و حفظ تداوم فعالیت زنجیره نساجی برنامه‌ریزی فوری انجام شود.

فشار زنجیره‌ای بر صنعت نساجی؛ از قطعی برق تا موانع صادرات

می‌گذارد. حتی هزینه‌هایی که در ظاهر رقم بالایی ندارند، در مجموع می‌توانند هزینه برق برای تولیدکننده را افزایش دهند و باید در سیاست‌گذاری موردتوجه قرار گیرند.

محدودیت تسهیلات بانکی برای تولید

دستمالچیان یکی دیگر از مشکلات صنعت نساجی را محدودیت اختیارات مدیران بانکی در شهرستان‌ها دانست و گفت: بخش قابل‌توجهی از واحدهای نساجی خارج از تهران فعالیت می‌کنند، اما اختیارات مدیران بانک‌ها در شهرستان‌ها متناسب با نیاز واحدهای تولیدی نیست. در شرایط فعلی، حتی سقف‌های چند میلیارد تومانی نیز برای تأمین مواد اولیه بسیاری از واحدها کافی نیست.

وی با انتقاد از تمرکز نظام بانکی بر معدل حساب افزود: در شرایط فعلی، باید انضباط مالی و توان واقعی واحد تولیدی نیز موردتوجه قرار گیرد. یک تولیدکننده ممکن است منابع خود را به‌جای نگهداری در حساب، صرف خرید مواد اولیه و افزایش موجودی انبار کند و انتظار داشتن همزمان موجودی مناسب مواد اولیه و معدل حساب بالا، برای بسیاری از واحدها دشوار است.

دستمالچیان تأکید کرد: زمان تأمین مالی نیز به اندازه میزان تسهیلات اهمیت دارد. اگر یک واحد تولیدی چهار یا پنج ماه برای دریافت منابع منتظر بماند، در این فاصله نرخ مواد اولیه و نرخ ارز تغییر می‌کند و ممکن است توجیه اقتصادی خرید یا اجرای طرح نیز دستخوش تغییر شود.

برق گران یعنی کاهش توان رقابت صنعت

وی درباره تأمین برق واحدهای نساجی اظهار کرد: مشکل برق موضوع جدیدی نیست و این صنعت چند سال است با آن مواجه است. با این حال، پراکندگی واحدهای نساجی در سراسر کشور باعث شده برخی راهکارهای تأمین برق برای این صنعت دشوارتر باشد.

واردات نابرابر، مانع رقابت صنعت نساجی

رویه‌های مولوانی و کوله‌بری وارد کشور شده است. تفاوت حقوق ورودی در این‌رویه‌ها با واردات رسمی، مزیت قیمتی قابل‌توجهی برای کالاهای واردشده ایجاد می‌کند. بخشی از این آمار بر اساس خوداظهاری در بنادر است و بررسی‌های میدانی انجمن نشان می‌دهد حجم واقعی واردات می‌تواند بیشتر باشد. همچنین مواردی وجود دارد که پوشاک با عنوان پارچه و استفاده از مجوزهای مربوط به این کالا وارد کشور می‌شود.

قاچاق ۳ تا ۲ میلیارد دلاری پوشاک

امامی‌رئوف با اشاره به ممنوعیت واردات پوشاک از سال ۱۳۹۷ گفت: بخش قابل‌توجهی از پوشاک خارجی موجود در بازار، قاچاق محسوب می‌شود. برآورد تشکلهای فعال این حوزه، حجم پوشاک قاچاق در کشور را حدود ۲ تا ۳ میلیارد دلار نشان می‌دهد.

وی افزود: اگرچه پوشاک در فهرست کالاهای مجاز برای رویه مولوانی قرار ندارد، اما به دلیل مجاز بودن واردات پارچه، مقادیری پوشاک با عنوان پارچه از این مسیر وارد کشور می‌شود.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران تصریح کرد: صنعت نساجی و پوشاک مخالف اصل واردات نیست و واردات در صورت مدیریت درست می‌تواند رقابت را افزایش داده و تولیدکننده داخلی را به ارتقای کیفیت و کاهش نرخ وادار کند. مشکل اصلی، وارداتی است که با شرایط نابرابر وارد بازار می‌شود و تولیدکننده داخلی امکان

زنگ خطر کمبود پلی‌استر در صنعت نساجی

دسترسی صنعت نساجی به مواد اولیه داخلی را کاهش داده است. از سوی دیگر، جبران این کسری از طریق واردات نیازمند منابع ارزی است، درحالی‌که محدودیت منابع ارزی کشور نیز تأمین مواد اولیه را دشوار کرده است. وی ادامه داد: حجم موردنیاز پلی‌استر بالاست و واردات آن نمی‌تواند از مسیرهای محدود انجام شود و بخش عمده آن به حمل‌ونقل دریایی نیاز دارد. از سوی دیگر، بخشی از محموله‌های متعلق به ایران در بنادر منطقه با محدودیت جابه‌جایی مواجه شده و همین موضوع روند تأمین مواد اولیه را دشوارتر کرده است.

محدودیت واردات و اختلال در حمل‌ونقل

نایب‌رئیس انجمن صنایع نساجی ایران گفت: شرایط واردات نیز نسبت به گذشته دشوارتر شده و واحدهایی که سابقه وارداتی ندارند، برای ورود به فرایند واردات با محدودیت مواجه هستند. این در حالی است که برخی شرکت‌ها همچنان منتظر تخصیص ارز برای ثبت سفارش‌های قبلی خود هستند.

کاظمی افزود: محدودیت‌های بنادر، کاهش ظرفیت حمل ریلی از چین و هزینه بالای مسیر ترکیه نیز مشکلات تأمین مواد اولیه را

صنعت نساجی ایران در شرایطی با مجموعه‌ای از چالش‌های به‌هم‌پیوسته مواجه است که تأمین انرژی، سواولیه، سرمایه‌گذاری، واردات و صادرات، مهم‌ترین محورهای این مشکلات را تشکیل می‌دهند. این موضوع در نشست خبری انجمن صنایع نساجی ایران با اصحاب رسانه مورد تأکید فعالان این صنعت قرار گرفت؛ نشستی که در آن، نمایندگان انجمن از فشار همزمان محدودیت برق، دشواری تأمین مالی، کاهش سرمایه‌گذاری در ماشین‌آلات، ورود کالا از مسیرهای غیررسمی و مشکلات صادراتی سخن گفتند. در کنار این مسائل، اختلال در تأمین مواد اولیه به‌ویژه پلی‌استر، به‌عنوان یکی از نگرانی‌های جدی صنعت نساجی مطرح شد؛ موضوعی که به دلیل زنجیره‌ای بودن تولید، می‌تواند پیامدهای خود را از یک بخش به بخش‌های دیگر منتقل کند. از سوی دیگر، کاهش واردات ماشین‌آلات و موانع تخصیص ارز، نابرابری در شرایط ورود برخی کالاهای وارداتی و قاچاق پوشاک، توان رقابتی تولیدکنندگان داخلی را تحت‌فشار قرار داده است. در ادامه مشروح این نشست خبری آمده که می‌خوانید.

مجید دستمالچیان، رئیس هیات رئیسه انجمن صنایع نساجی ایران، در ابتدای هفته جاری در یک نشست خبری صمیمانه با اصحاب رسانه با اشاره به چالش‌های متعدد صنعت نساجی در کشور، گفت: قطعی برق به یکی از مشکلات جدی واحدهای نساجی تبدیل شده و با توجه به زنجیره‌ای بودن فرایند تولید، هرگونه اختلال در تأمین انرژی می‌تواند خسارت قابل‌توجهی به واحدهای تولیدی وارد کند. به گزارش صنایع دستمالچیان افزود: در برخی بخش‌های صنعت نساجی، خارج کردن خط تولید از مدار و راهاندازی مجدد آن زمان‌بر است و همین مسئله هزینه‌های زیادی به تولیدکننده تحمیل می‌کند. از این‌رو باید در سیاست‌های محدودیت انرژی تجدیدنظر شود، چراکه حفظ تولید و اشتغال باید از اولویت‌های اصلی باشد. دستمالچیان با اشاره به وابستگی بخش قابل‌توجهی از صنعت نساجی به صنایع پتروشیمی اظهار کرد: هرگونه اختلال در این زنجیره می‌تواند فعالیت واحدهای نساجی را تحت‌تأثیر قرار دهد. صنعت نساجی در دوره‌های مختلف شرایط متفاوتی را تجربه کرده، اما واردات و قاچاق کالا همچنان از آسیب‌های مهم این صنعت به‌شمار می‌رود.

صنعت نساجی با سهم بالای اشتغال

رئیس هیات رئیسه انجمن صنایع نساجی ایران گفت: حدود ۱۳ درصد اشتغال کشور به صنعت نساجی مربوط می‌شود و این صنعت طی سال‌های اخیر تلاش کرده تا حد امکان نیروی کار خود را حفظ کند. ارزش‌افزوده این صنعت نیز تا حد زیادی متکی بر نیروی انسانی است و به همین دلیل، حفظ فعالیت واحدهای تولیدی اهمیت ویژه‌ای دارد.

وی ادامه داد: مشکلات انرژی تنها به قطعی برق محدود نمی‌شود و هزینه‌های مرتبط با تأمین انرژی نیز بر نرخ تمام‌شده تولید اثر

سیدشجاع‌الدین امامی‌رئوف، دبیر انجمن صنایع نساجی ایران نیز در این نشست خبری با اشاره به کاهش واردات ماشین‌آلات نساجی گفت: در برنامه هفتم توسعه، نیاز صنعت نساجی به حدود ۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در ماشین‌آلات برآورد شده که معادل سالانه یک میلیارد دلار است، اما واردات این ماشین‌آلات از حدود ۴۲۰ میلیون دلار در سال ۱۴۰۲ به حدود ۲۰۰ میلیون دلار در سال ۱۴۰۴ کاهش یافته است.

وی افزود: تغییرات مکرر سیاست‌های دولت در زمینه تخصیص ارز، یکی از موانع سرمایه‌گذاری در این بخش است و حتی در مواردی واحدهای تولیدی با وجود تأمین ارز از محل صادرات خود، نتوانسته‌اند ماشین‌آلات خریداری‌شده را از گمرک ترخیص کنند.

واردات غیررسمی ادامه دارد

امامی‌رئوف با اشاره به آمار تجارت صنعت نساجی اظهار کرد: گمرک از دی‌ماه سال گذشته آمار جدیدی منتشر نکرده و آخرین آمار قابل استناد مربوط به سال ۱۴۰۳ و بخشی از سال ۱۴۰۴ است. در سال ۱۴۰۳ حدود ۹۸۰ میلیون دلار پارچه از مبادی رسمی وارد کشور شد، درحالی‌که برآوردها برای سال ۱۴۰۴ نشان می‌دهد واردات رسمی پارچه در حدود ۲۵۰ میلیون دلار بوده است. دبیر انجمن صنایع نساجی ایران ادامه داد: در کنار واردات رسمی، طی یک سال حدود ۶۳۰ میلیون دلار پارچه از طریق

شاهین کاظمی، نایب‌رئیس هیات رئیسه انجمن صنایع نساجی ایران نیز در ادامه این نشست با اشاره به تشدید مشکلات تأمین مواد اولیه گفت: سه هفته است چپیس پلی‌استر نساجی در بورس عرضه نشده و حدود ۱۶ تا ۱۷ هزار تن از تعهدات فروش سلف چپیس و نخ POY نیز هنوز تحویل نشده است. ادامه این وضعیت می‌تواند کل زنجیره نساجی را با مشکل مواجه کند.

وی افزود: حدود ۶۰ درصد زنجیره نساجی جهان از پلی‌استر استفاده می‌کند و در ایران نیز سهم این ماده در زنجیره تولید تقریباً مشابه است. در شرایط عادی، سالانه حدود ۳۰۰ هزار تن چپیس پلی‌استر نساجی و همین میزان چپیس پلی‌استر بطری از سوی پتروشیمی‌های داخلی تأمین می‌شود و حدود ۱۰۰ هزار تن نیز از محل واردات تأمین می‌شود؛ بنابراین حدود ۷۵ درصد نیاز از تولید داخلی و ۲۵ درصد از واردات تأمین می‌شود.

آسیب پتروشیمی‌ها و افزایش نیاز به واردات

کاظمی با اشاره به آسیب تاسیسات پتروشیمی در جریان جنگ اخیر اظهار کرد: خروج بخشی از واحدهای پتروشیمی از مدار تولید،